

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyně Mgr. Blanky Fauré a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: J. M., nar. X
bytem D.
N.
zastoupen Mgr. Monikou Zatloukalovou, advokátkou,
se sídlem Veleslavínova 7, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 15, 118 10 Praha 1

žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2016, sp. zn. MF-55255/2015/16-1947,
č. j. MF-55255/2015/1603-3/I947

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým bylo žalovaným rozhodnuto o odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „prvostupňový orgán“ a „prvostupňové rozhodnutí“) ze dne 4. 11. 2015, sp. zn. S-MHMP 697391/2015 ODA-TAX, č. j. MHMP 1921661/2015. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci uložena dle ustanovení § 16 odst. 4 písm. b) zákona č. 526/1990 Sb. o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“) pokuta ve výši 80 000 Kč za spáchání správního deliktu podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) zákona o cenách, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 22. 4. 2015 jako řidič nedodržel při prodeji úředně stanovenou cenu a účtoval za poskytnutí taxislužby vozidlem X, SPZ: X, na trase Staroměstské náměstí, Praha 1 - Hradčanské náměstí, Praha 1 v čase 14:01 - 14:16 hodin (vzdálenost 4,1

km) částku 700 Kč, přestože podle § 5 odst. 2 zákona o cenách, v návaznosti na nařízení č. 20/2006 Sb. HMP, o maximálních cenách osobní taxislužby, byl oprávněn účtovat částku v maximální výši 167 Kč, a to při použití sazby s maximálními dílčími položkami: nástupní sazba 40 Kč, cena za 1 km 28 Kč a čekání za 1 min. 6 Kč. Dále byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1000 Kč.

2. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
3. V prvním žalobním bodu žalobce namítá, že při jízdě dne 22. 4. 2015 účtoval správnou cenu v souladu s právními předpisy upravujícími výkon taxislužby. Po dobu jízdy, kterou žalobce poskytl 4 česky hovořícím cestujícím, měl řádně zapnutý taxametr, po ukončení jízdy vytiskl záznam o přepravě č. 836 znějící na částku 67 Kč, kterou po cestujících požadoval, přičemž mu bylo uhrazeno 100 Kč. Ve správním řízení nebylo prokázáno, že by převzal jinou částku a nedodržel při prodeji úředně stanovenou cenu dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. b) zákona o cenách a použitá cenová sazba je v souladu s nařízením hlavního města Prahy. Nadto ve správním řízení nebyl zjištěn žádný zásah či poškození nebo úprava taxametru ve vozidle žalobce, který fungoval řádně.
4. V druhém žalobním bodu namítá, že ve správním řízení došlo k řadě pochybení, která spatřuje ve vadnosti Protokolu o kontrole č. C/20150422/1/Ne ze dne 7. 5. 2015 (dále jen „Protokol o kontrole“) a Dodatku k protokolu č. C/20150422/1/Ne ze dne 24. 6. 2015, (dále jen „Dodatek protokolu“), z kterých není zřejmé, z jakých podkladů se vycházelo při jejich sepisování, což je činí ve správním řízení nepoužitelnými. Žalobce také nebyl přítomen jejich sepsání a nebylo mu umožněno se k nim vyjádřit ve smyslu ustanovení § 9 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“); stejně tak tomu bylo i u Oznámení o poskytnuté přepravě ze dne 22. 4. 2015 (dále jen „Oznámení“). Samotná kontrola nebyla provedena bezprostředně po ukončení přepravy. Z této skutečnosti dovozuje, že skutkový stav nebyl nedostatečně zjištěn ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Správní orgány se také nevypořádaly se všemi námitkami žalobce. Tato pochybení činí správní řízení nezákonným a nepřezkoumatelným, nadto byl těmito pochybeními správního orgánu žalobce zkrácen na svých právech a bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces.
5. Ve třetím žalobním bodu namítá nedostatky v hodnocení důkazů, které spatřuje v tom, že se žalovaný nevypořádal s existencí záznamu o přepravě a opírá svá rozhodnutí výhradně o výpovědi dvou svědků, které byly učiněny až pět měsíců po kontrolní jízdě. Dle názoru žalované mají výpovědi svědků přednost a výpovědi a tvrzení žalobce jsou naopak nedůvěryhodná. Kontrolní pracovník nebyl vůbec vyslechnut. Konkrétně se žalovaný nedostatečně vypořádal s kamerovým záznamem z kontrolní jízdy, ke které pouze uvedl, že žalobcem tvrzené skutečnosti neprokazuje, s námitkou řádné a nezaměnitelné identifikace cestujících (dále také „figuranti“ či „zaměstnanci prvostupňového orgánu“) a jejich pracovníprávního vztahu k prvostupňovému orgánu, ve spise není založena žádná pracovní smlouva či obdobný dokument, který by tuto skutečnost prokazoval. I v kontrolním protokole jsou pouze zachycena jména osob bez bližšího určení (např. pracovního zařazení, datum narození či bydliště). Správními orgány nebylo dostatečně posouzeno ani to, proč cestující měli předstírat anglicky hovořící osoby a z čeho správní orgány dovozují, že si řidič a cestující vzájemně rozuměli. Žalobce má za to, že figuranti jízdu vykonávali v rámci své pracovní činnosti a měli používat úřední jazyk, tedy češtinu.

Dle názoru žalobce Oznámení nesmí sloužit jako důkaz ve správním řízení, neboť bylo pořízeno před jeho zahájením a bylo figuranty sepsáno za pomoci pracovníka hlavního města Prahy, což vyplývá z fotografie založené žalobcem. Samotní figuranti si mohou pořídit kopii těchto listin, například mobilním telefonem, aby se do těchto záznamů mohli podívat před případným výsledkem, čímž je také porušováno právo na spravedlivý proces již před zahájením správního řízení. Nebylo ani prokázáno, kolik osob žalobce skutečně vezl, neboť v Protokolu o kontrole byly uvedeny 3 osoby. Až na upozornění žalobce správní orgán vyhotovil Dodatek protokolu ze dne 24. 6. 2015, ve kterém uvedl čtvrtou osobu - paní M., jejíž přítomnost jako čtvrté cestující při kontrolní jízdě dovedl pouze z toho, že vyhotovila Oznámení, což žalobce považuje za naprosto nedostatečné.

6. Ve čtvrtém žalobním bodu namítá, že cestující (zaměstnanci prvostupňového orgánu) neprovedli kontrolu v postavení osob pověřených či osob ke kontrole přizvaných ve smyslu kontrolního řádu, neboť jízdu vykonávali v rámci své pracovní činnosti. Tito figuranti poté ve svých výpovědích, po pěti měsících, uvádí údaje z Oznámení a je zřejmé, že si tuto písemnost před svým výsledkem přečetli a měli ji k dispozici. Takový postup považuje žalobce za nepřipustný, neboť svědek má vypovídat o skutečnostech, které si pamatuje a jak je přímo vnímal. Ve výpovědích chybí i tvrzení, podle čeho si svědci pamatují právě konkrétní jízdu s žalobcem, což je činí nevěrohodnými. Výslech svědků byl veden v rozporu se správním řádem, neboť svědci neměli možnost se k věci spontánně a souvisle vyjádřit před tím, než jim byly kladeny otázky, které má žalobce za návodné. Stejně tak z výsledku svědků nelze dovodit, že by žalobcem měla být požadována částka 700 Kč, kterou si žalobce ponechal celou, aniž by mu figuranti nechali spropitné. Správní orgány konstatovaly, že výše požadované částky nemohla být dostatečně zjištěna, přičemž tato má vliv na výši uložené pokuty. Ve vztahu k peněžní částce, kterou měli figuranti k dispozici, chybí „*jakési vyúčtování*“ a žalobce setrvává na svém tvrzení, že mu bylo placeno 100 Kč bankovkou. Shora uvedený postup správních orgánů je v rozporu s právem na spravedlivý proces, neboť nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, stejně tak jako skutečnost, že nebyl proveden výslech žalobce jako účastníka řízení.
7. V pátém žalobním bodu žalobce napadá výši uložené pokuty, kterou považuje za nepřiměřeně přísnou, ve vztahu k jeho osobě likvidační, a v nepoměru s jinak ukládanými sankcemi v totožných správních řízeních. Správní orgány se nezabývaly její individualizací, žalobce nebyl vyzván k doložení osobních, rodinných a majetkových poměrů, a nepřihlédly k tomu, že mu doposud nebyla uložena žádná sankce.
8. Žalobce navrhuje zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k novému projednání. V případě, že rozhodnutí nebude zrušeno, apeluje na soud, aby uloženou pokutu, na základě předložených důkazů osvědčujících majetkové poměry žalobce, přiměřeně snížil.
9. Žalovaný odkázal na své rozhodnutí a k jednotlivým žalobním námitkám uvedl, že důkaz o ceně, která byla skutečně požadována, mohou poskytnout, v případě různých tvrzení, pouze svědci, kteří jednoznačně v daném případě prokazují, že řidič požadoval ve skutečnosti 680 Kč, byla mu zaplacená částka 700 Kč a ponechal si 30 Kč. Skutečnosti, na jakou částku byla v uvedeném případě vydána stvrzenka, jaké na ni byly vytištěny údaje a zda nebylo manipulováno s taxametrem, nejsou pro posouzení této otázky relevantní. Tvrzení žalobce, že za jízdu v délce 4,1 km požadoval 67 Kč je krajně nevěrohodné. V ustanovení § 21 odst. 3 zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o silniční dopravě"), je uvedena povinnost mít ve vozidle taxislužby funkční taxametr a vydat na požádání cestujícího doklad o zaplacení jako výstup

z tiskárny taxametru. Porušení těchto povinností je samostatným správním deliktem (dnes přestupkem) podle zákona o silniční dopravě, v kterém je třeba zkoumat, zda byla stvrzenka po ukončení jízdy vydána a zda nebylo taxametrem manipulováno. V případě řízení o porušení cenových předpisů se však jedná o otázku vedlejší. K Protokolu o kontrole žalovaná uvedla, že jeho vypracování není vázáno na místo, kde byla kontrola zahájena. V daném případě byl Protokol o kontrole vyhotoven ve lhůtě 30 dnů od provedení posledního kontrolního úkonu v souladu s ustanovením § 12 odst. 2 a 3 kontrolního řádu. Ode dne zahájení kontroly až po dobu sepsání Protokolu o kontrole měl kontrolní orgán dostatek času provést potřebná kontrolní zjištění. V záhlaví a v dolní části formuláře je uvedeno jméno, respektive podpis kontrolující osoby. Protokol o kontrole byl následně doručen žalobci, který využil svého práva podat námitky, které byly správním orgánem řádně vypořádány. Požadavek žalobce na přítomnost při sepsání Protokolu o kontrole je bezpředmětný, neboť se v uvedeném případě na místě kontroly nesepisoval. K námitce dostatečné identifikace cestujících, které měl žalobce vézt, žalovaný uvedl, že cestující jsou v Protokolu o kontrole identifikováni jménem a číslem zaměstnance. K další námitce ohledně nedostatečně zjištěného stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu má žalovaný za to, že v daném případě byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v ustanovení § 2 správního řádu. Oba správní orgány se se všemi námitkami žalobce v průběhu správního řízení podrobně, dostatečně a jasně vypořádaly. Oznámení obsahují stručný popis trasy, požadované částky, viditelnost taxametru, vyžádání či nevyžádání stvrzenky. Na tyto skutečnosti byl zaměřen výslech svědků, kteří byli řádně poučeni dle správního řádu o tom, že mají vypovídat pravdu a nic nezamlčet, a na rozdíl od žalobce, by si nepravdivou výpověď přivodili hrozbu sankce či trestního stíhání. Žalovaný dále odmítl námitku žalobce, že svědci neuvádí žádné podrobnější informace, které by se vztahovaly k osobě řidiče, identifikaci použitého vozidla, množství uskutečněných kontrolních jízd v daný den, neboť tyto skutečnosti nejsou k identifikaci nezbytné a upozorňuje, že žalobce si ve svých tvrzeních a požadavcích na provedení výslechu sám odporuje, neboť z jedné strany namítá, že podstatné skutečnosti si svědci nemohou po uplynutí pěti měsíců pamatovat, ale současně požaduje, aby při výslechu byli dotazováni na podrobnější informace. Žalovaný se domnívá, že jízda je dostatečně identifikována popisem trasy vozidla a uvedením času jízdy. Otázky položené svědkům v průběhu jejich výslechu sloužily pouze k orientaci v problematice, neboť jako pracovníci prvostupňového orgánu provádí několik jízd měsíčně či týdně, a nelze je mít za návodné. K výslechu kontrolora nebylo přistoupeno, protože získal informaci o jízdě zprostředkovaně až po jejím skončení. Figuranti, kteří provedli jízdu, byli v postavení běžných cestujících, nikoli v postavení přizvaných osob ve smyslu § 6 kontrolního řádu. Ke konkrétní námitce směřující proti Protokolu o kontrole žalovaný uvádí, že byl sepsán na základě Oznámení. K samotnému sepsání Oznámení upřesňuje, že fotografie doložená žalobcem k odvolání jako příloha č. 1 neprokazuje nic konkrétního v souvislosti s předmětným správním řízením. Z fotografie totiž není zřejmé, kdy byla pořízena a jaké osoby jsou na ní zachyceny. V žádném případě pak neprokazuje to, že by zobrazenými postavami byli cestující sepisující svá oznámení ve spolupráci s kontrolním pracovníkem po předmětné jízdě. Upozorňuje na opětovnou rozporuplnost tvrzení žalobce, který na jedné straně uvádí, že figuranty nevezl, ale současně fotografií dokládá, že figuranti sepisovali oznámení. Co se týče neuvedení svědkyně M. v Protokolu o kontrole, je zřejmé, že tato svědkyně dne 22. 4. 2005 vlastnoručně podepsala Oznámení a uvedený nedostatek

byl napraven Dodatkem protokolu. K požadavku na výslech žalobce polemizuje s jeho relevantností pro správní řízení vzhledem k tomu, že účastník řízení není povinen v průběhu svého výslechu vypovídat pravdu. Žalobci byla v průběhu správního řízení zachována všechna práva účastníka správního řízení, měl možnost vyjadřovat se ke všem podkladům, předkládat správnímu orgánu stanoviska a podávat námitky. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobce nevyužil svého práva zúčastnit se neveřejného ústního jednání ve věci projednání správního deliktu (dnes „přestupku“). Správní orgán měl stav věci za dostatečně zjištěný a nepovažoval výslech žalobce jako účastníka řízení za účelný. K žalobcem uváděnému záznamu o jízdě konstatoval, že z něho není zřejmé, kdy a v jakém vozidle byl pořízen, kdo se zúčastnil jízdy, jaká cena byla účtována a ani trasa vozidla, a neprokazuje jednoznačně skutečnost, jejíž prokázání mu účastník řízení přičítá. Jistota ohledně pracovněprávního vztahu figurantů vůči prvostupňovému orgánu nehraje roli v posouzení dané věci v rámci jejich svědectví, neboť tito zaměstnanci pouze popisují průběh jízdy, ale nepotvrzují ani nevyvrací zjištění svého zaměstnavatele. Vzhledem k tomu, že v době jízdy figurantů se nejednalo o úkon ve správním řízení a ani neprobíhala žádná kontrola ve smyslu kontrolního řádu, figuranti vystupovali v roli běžných cestujících, nemohlo být vyloučeno použití cizího jazyka. K namítané likvidační výši uložené pokuty uvádí, že její výše byla řádně odůvodněná správní orgány a z judikатурních závěrů Nejvyššího správního soudu vyplývá, že správní orgán se nemusí podrobněji zabývat majetkovými poměry pachatele v případech, kdy není dána výrazná intenzita sankce. Majetkové poměry působí jako záchranná brzda spíše výjimečně, a to až ve chvíli, kdy hrozí sankce, která by vyvolala nepřipustný likvidační charakter. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

10. Ze správního spisu předloženého žalovaným vyplývají následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
11. Vydání prvostupňového rozhodnutí předcházela kontrolní jízda figurantů – zaměstnanců prvostupňového orgánu, o které sepsali dne 22. 4. 2015 Oznámení, které obsahuje následující údaje: datum jízdy, nástupní čas, nástupní a cílové místo, trasu jízdy, označení vozidla SPZ, typem a barvou, obchodní jméno provozovatele, údaje o jízděm zobrazeném na taxamtru ve výši 670 Kč, požadavku na zaplacení částky 670, zaplacení částky 700 Kč, aniž by byla vrácena částka 30 Kč. Figuranti v Oznámení také uvedli, že taxamtr byl zapnutý a dobře viditelný, částka naskakovala po 10 Kč a po ukončení jízdy řidič požadoval částku zobrazenou na taxamtru. Prvostupňový orgán ověřil délku trasy na www.mapy.cz a dne 6. 5. 2015 identitu dopravce výpisem z Centrálního registru dopravců a Registru řidičů. Na základě Oznámení a shora uvedených zjištění byl kontrolorem O. N. sepsán podle § 12 zákona o kontrole dne 7. 5. 2015 Protokol o kontrole, v kterém byl shrnut výsledek kontroly žalobce dle kontrolního řádu ve věci dodržování cenových předpisů při provozování taxislužby. Konkrétně z tohoto protokolu vyplývá její zahájení dne 22. 4. 2015 v 14:20 hodin na Hradčanském náměstí tím, že kontrolované osobě bylo předloženo pověření ke kontrole. Kontrolovanou osobou byl žalobce jako řidič vozidla X SPZ X. Dále byly shrnuty výsledky kontroly z Oznámení tak, že při přepravě tří osob, které komunikovaly v anglickém jazyce, řidič porušil maximální výši jízděm na území hlavního města Prahy, která měla činit 167 Kč, tím, že požadoval cenu 670 Kč, kterou mu cestující zaplatili 1 000 Kč bankovkou, na kterou jim vrátil bez svolení 300 Kč, tudíž maximální cena byla překročena o 533 Kč. Taxamtr zobrazoval částku 67 Kč, která je také uvedena na stvrzence č. 836 vytištěné jako výstup z tiskárny taxamtru. Kontrolní

protokol byl dne 14. 5. 2015 doručen žalobci spolu s poučením o možnosti proti němu podat námitky.

12. Žalobce svého práva využil a dopisem ze dne 25. 5. 2015 podal proti protokolu námitky, v kterých uvedl, že protokol o kontrole nemohl být pořízen v souladu s ustanovením § 12 kontrolního řádu, neboť kontrola nebyla provedena u dopravce v době, kdy provozoval taxislužbu a protokol nebyl vypracován bezprostředně v cílovém místě přepravy a neobsahuje jména přizvaných osob. Žalobci nebylo předloženo pověření přizvaných osob, v protokolech chybí konkrétní údaje o přepravovaných osobách v souladu s § 18 odst. 2 správního řádu. Dále namítl, že v uvedený den na uvedené trase poskytl přepravní službu formou taxislužby čtyřem osobám, nikoliv třem, a požadoval částku dle údaje zobrazeného na taxamtru, tj. 67 Kč, přijal 100 Kč a ručně vypsáný doklad „účtenka za hotové – daňový doklad“ nevydal. Sporoval také zjištění kontrolního pracovníka, který v protokolu uvedl: *„Kontrolou bylo zjištěno, že při ukončení přepravy byla na zobrazovači taxamtru viditelná částka za jízdné ve výši 670 Kč.“*, když není zřejmé, na základě jaké skutečnosti byla tato informace uvedena. Naposledy namítl, že neporušil ustanovení § 13 odst. 2 zákona o cenách. Námitky, byly vypořádány dopisem prvostupňového orgánu ze dne 26. 6. 2015, č. j. MHMP 1156 295/2015 tak, že byly zamítnuty, pouze v počtu přepravovaných osob a zjištění kontrolního pracovníka byla provedena Dodatkem protokolu oprava korigující počet přepravovaných osob ze 3 na 4 a v části „Podrobnosti ke kontrolnímu zjištění“ byl text formulován tak, aby z něj jednoznačně vyplývalo, že poznatky ohledně ceny na taxamtru i vytištěné stvrzenky č. 836 nabyly kontrolor zprostředkovaně od figurantů. Ve vyřízení námitek prvostupňový orgán uvedl, že s žalobcem není vedeno přestupkové řízení za porušení § 13 odst. 2 zákona o cenách (viditelné označení vozidla informací o cenách).
13. Z „účtenky za hotové – daňový doklad“ se podává, že byl vystaven na částku 700 Kč (ručně vyplněné) a označen obchodním jménem K. M. T., M., P., IČ: X, bez data uskutečnění zdanitelného plnění. Z vytištěné stvrzenky č. 836 podnikající osoby J. M., se sídlem D., IČ: X, ze dne 22. 4. 2015 je zřejmé, že žalobce uskutečnil jízdu ze Staroměstského náměstí na Pražský hrad za cenu 67 Kč, když totožné údaje (vyjma označení trasy) jsou zaznamenány na stvrzenke „denní inventura“.
14. Ve věci projednání správního deliktu (dnes přestupku) se dne 23. 9. 2015 uskutečnilo ústní jednání. Vyrozuměný žalobce se nedostavil, dva z figurantů L. Č. a N. M. byli vyslechnuti jako svědci. Po poučení a sdělení jaké přepravy se výslech týká, uvedli, že si vzali taxi na stanovišti na Staroměstském náměstí a požadovali přepravu na Pražský hrad. Svědkyně M. uvedla, že mluvili v angličtině, svědek Č., že seděl vedle řidiče a cena na taxamtru nabíhala velmi rychle. Jízdu označili za normální a časově jí zařadili. Popsali trasu (mezi účastníky nespornou) a individualizovali vozidlo taxi typem a barvou, co se týče SPZ, odvolali se na Oznámení. Dále uvedli, že vozidlo bylo označeno jménem a příjmením dopravce – žalobce. Shodně uvedli, že taxametr po ukončení jízdy ukazoval částku 670 Kč, kterou po nich řidič požadoval. Řidiči zaplatili 700 Kč, bez toho aniž by avizovali spropitné. Řidič jim vrátil 300 Kč, nevydal účtenku z taxamtru, ale vydal ručně psanou stvrzenku. Identifikovali jimi sepsané Oznámení, které jim bylo předloženo a označili ho za pravdivé. Dále jim byla předložena účtenka za hotové, kterou označili jako účtenku, kterou dostali od dopravce po ukončení jízdy.
15. Dne 23. 9. 2015 prvostupňový orgán vydal oznámení o ukončení dokazování a žalobce byl vyzván, aby se seznámil s podklady, případně navrhl doplnění dokazování, před vydáním

rozhodnutí. Toto oznámení bylo žalobci doručeno dne 30. 9. 2015. Žalobce zůstal nečinný.

16. Prvostupňový orgán vydal dne 4. 11. 2015 rozhodnutím č. j. MHMP1921661/2015, v kterém shledal, že žalobce porušil cenové předpisy, tak jak je uvedeno v bodě 1. tohoto rozhodnutí.
17. Prvostupňové rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, jehož obsah se téměř shoduje s námitkami uplatněnými žalobcem v tomto řízení. K důkazu předložil fotografii, která má podle jeho tvrzení zobrazovat figuranty vyplňující Oznámení ve spolupráci s kontrolním pracovníkem a DVD s kamerovým záznamem z uskutečněné jízdy.
18. O podaném odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím, v kterém žalovaný k námitce nedostatečné identifikace cestujících uvedl, že jejich jména jsou uvedena v Protokolu o kontrole a jeho Dodatku. Svědeckými výpověďmi bylo prokázáno, že předmětná přeprava, při které došlo k porušení cenových předpisů, byla poskytnuta právě označeným osobám, přičemž je bezpředmětná otázka, jakým jazykem cestující hovořili. K námitce, že kontrola nebyla provedena bezprostředně po ukončení jízdy ani v přítomnosti cestujících nebo hlídky městské či státní policie odvolací orgán uvedl, že kontrolní pracovník zahájil kontrolu předložením svého pověření řidiči stojícího vozidla. Toto oprávnění není dotčeno skutečností, že řidič před touto kontrolou již odstranil z vozidla střešní svítlnu s označením „TAXI“, jméno dopravce a cenovou informaci. Vozidlo taxislužby i osoba řidiče byly dostatečně zjištěny v rámci svědeckých výpovědí a pro jeho identifikaci je bezpředmětná otázka, kde přesně stál kontrolní pracovník při příjezdu vozidla žalobce do cílového místa. K námitce týkající se manipulace se spisy žalovaný uvedl, že Protokol o kontrole je nadán presumpcí správnosti pouze ve věcech, které kontrolní pracovník zaznamenal svými smysly. Co se týče porušení ustanovení § 18 odst. 2 správního řádu, které žalobce spatřuje v neuvedení osobních údajů cestujících, které považuje za přizvané osoby, uvedl, že § 18 odst. 2 správního řádu se výhradně vztahuje na správní řízení, přičemž kontrola je součástí řízení kontrolního a vztahuje se na ní kontrolní řád. Odkázal na § 55 správního řádu, dle něhož je možno provést důkaz svědeckou výpovědí, když podle § 51 odst. 1 téhož zákona, lze užít k provedení důkazu všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a nejsou získány v rozporu s právními předpisy. Citované ustanovení obsahuje demonstrativní výčet těchto prostředků. Poznamenal, že ve smyslu § 6 kontrolního řádu nevystupovali v případě žádné přizvané osoby, neboť figuranti byli běžnými cestujícími. Žalovaný dále uvedl, že v posuzovaném případě nehraje roli, zda figuranti byli v pracovním nebo jiném smluvním poměru k prvostupňovému orgánu. Úkolem figurantů je absolvovat přepravu formou taxislužby, případně v jejím průběhu hovořit cizím jazykem, podat kontrolnímu orgánu objektivní zprávu ohledně trasy jízdy, požadované a zaplacené ceně přepravy a popsat průběh této jízdy. Oba vypovídající svědci - figuranti shodně potvrdili zjištění prvostupňového orgánu i obsah oznámení o poskytnuté přepravě, tedy to že žalobce požadoval po ukončení jízdy částku 670 Kč, zaplacen mu bylo 1 000 Kč, cestujícím vrátil 300 Kč, přičemž si svévolně ponechal 30 Kč jako spropitné. Na posouzení daného přestupku nemá vliv, že ve správním spise není doloženo vyúčtování nákladů mezi figuranty a prvostupňovým orgánem. K námitce neuvedení svědkyně M. v Protokolu o kontrole uvedl, že se tak stalo zřejmě pouze nedopatřením, neboť svědkyně M. dne 22. 4. 2015 vlastnoručně podepsala Oznámení a je zřejmé, že se kontrolní jízdy fakticky zúčastnila. Nadto byly nesprávné údaje o počtu cestujících opraveny Dodatkem protokolu

ze dne 24. 6. 2015, aniž by proti tomuto dodatku byly vzneseny ze strany žalobce námitky. K položeným otázkám v průběhu výpovědi svědků při projednání přestupku žalovaný uvedl, že svědci absolvují několik jízd měsíčně a je nutné je orientovat je v problematice, aby přepravu, ke které mají vypovídat, řádně identifikovali. Otázka, jak si svědkyně pamatuje pouze jméno je otázkou, kterou mohl žalobce položit svědkyni sám v průběhu svědecké výpovědi. Žalobce se tohoto práva vzdal tím, že se k ústnímu jednání nedostavil, ačkoliv byl o jeho konání řádně vyrozuměn. Dále se žalovaný zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, ke které uvedl, že v řízení byly zjištěny všechny rozhodné okolnosti, vzájemné souvislosti jsou v něm dostatečně a podrobně objasněny. Za stěžejní důkaz ve správním řízení považuje svědecké výpovědi cestujících, neboť vytištěný záznam o přepravě nelze považovat za důkaz o skutečně požadované ceně přepravy. Nesporuje, že stvrzenka je dokladem, ale její vytištění do značné míry ovlivňuje řidič a nemůže být tedy důkazem o tom, jaká cena byla účastníkem řízení skutečně požadována, respektive, zda regulovaná cena byla při prodeji dodržena. Totéž lze konstatovat i o částce zobrazené na displeji taxametru. Pro posouzení porušení cenových předpisů není podstatné, zda byl taxametr ověřen a zda byl správně používán, ale jakou částku žalobce po cestujících skutečně požadoval, a to s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 As 104/2005-81 z kterého plyne, že výpovědi svědků lze použít jako zásadní podklad pro hodnocení skutkového stavu. S námitkou, že rozhodnutí neobsahuje jméno kontrolního pracovníka ani číslo jednacích listin, na které správní orgán odkazuje, se vypořádal konstatováním o uvedení jména kontrolního pracovníka v Protokolu o kontrole. Neuvedení těchto informací v prvostupňovém rozhodnutí nemá vliv na posuzovanou věc a nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí. Listiny jsou dostatečně a nezaměnitelně identifikovány jiným způsobem. Prvostupňový orgán se v rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami vznesenými žalobcem a splňuje náležitosti rozhodnutí stanovené § 68 správního řádu. Vztah mezi skutkovými zjištěními při hodnocení důkazů a uvedenými právními závěry je nesporný. K jednotlivým procesním vadám napadeného rozhodnutí odvolací orgán k námitkám Protokolu o kontrole uvedl, že vypořádal pouze námitky ze dne 25. 5. 2015, a to v zákonné lhůtě ve smyslu § 14 odst. 1 kontrolního řádu. Skutečnost, že správní orgán neuvedl v rozhodnutí datum pořízení Dodatku protokolu je pouze formálním nedostatkem, který nemůže způsobit nesprávnost prvostupňového rozhodnutí, a to i vzhledem k tomu, že byl pořízen a ve spise založen pouze 1 dodatek, takže je zřejmé, o jakou listinu jde. K námitce nevyslechnutí všech cestujících uvedl, že zbylí 2 cestující se z výsledku omluvili, nicméně se nejednalo o pouhá tvrzení, ale o svědeckou těchto osob podle § 55 správního řádu, před níž byli svědci řádně poučeni. O záznamu z kamerového systému se správní orgán dozvěděl ve vyjádření k protokolu dne 25. 5. 2015, aniž by byl tvrzený záznam žalobcem předložen, k tomu došlo až 25. 11. 2015. K tomuto datu žalobce předložil i fotografie skupinky osob údajně pořízené na Hradčanském náměstí. Z uvedeného záznamu předloženého až ve fázi odvolacího řízení však není zřejmé, v jakém vozidle bylo pořízeno, kdo se účastnil jízdy, jaká cena přepravy byla účtována, ani jaká trasa byla natáčena. Taktéž z fotografie není zřejmé, kdy byla pořízena, nevyplývá z ní identifikace osob a ani to, že přítomné postavy jsou cestující sepisující svá oznámení o přepravě ve spolupráci s kontrolním pracovníkem po předmětné jízdě. Dále odvolací orgán nenalezl ve spisovém materiálu vyjádření prvostupňového orgánu o tom, že pokud cestující nechce doklad, není nutné je tisknout. Na celé věci nezměnil nic ani správní ověření taxametru a nemožnost nevytisknutí stvrzenky, neboť ze svědeckých výpovědí vyplývá, že cestujícím byla po ukončení

přepravy dána ručně psaná stvrzenka s nesprávnými údaji o dopravci na částku 700 Kč. K námitce, že žalobci nebyla zaslána Oznámení, odvolací orgán uvedl, že jsou součástí spisového materiálu, nikoli kontrolního protokolu a účastník řízení se má možnost s nimi seznámit. Nejsou ani správním orgánem uváděny jako důkaz, neboť důkazem jsou pouze svědecké výpovědi. Úkolem figurantů je bezprostředně po uskutečnění jízdy předat kontrolnímu pracovníkovi nezbytné informace o okolnostech jízdy, tedy to co smysly při přepravě vnímali, tak, aby mohl pracovník účinně zahájit kontrolu. K sepisu protokolu cestujícími pak žádný předpis nepožaduje, aby oznámení o poskytnuté přepravě cestující sepsovali o samotě, nicméně je nutné, aby je sepsali vlastnoručně, což bylo v tomto případě splněno. Vypracování kontrolního protokolu není vázáno na místo, kde byla kontrola zahájena, má být vyhotoven v souladu s § 12 odst. 2 a 3 kontrolního řádu ve lhůtě 30 dnů od provedení posledního kontrolního úkolu. Žalovaný neshledal, že by výrok rozhodnutí obsahoval žalobcem namítané nepřesnosti a ani takové skutečnosti, s kterých by vyplývalo, že by oznámení o jízdě nebyla sepsána bezprostředně po skončení jízdy, ale až dodatečně. K uložené sankci žalovaný uvedl, že je dostatečně a přiměřeně odůvodněna s přihlédnutím k závažnosti správního deliktu. Žalovaný přistupuje ke snížení pokuty udělené správními orgány ve výjimečných případech a za předpokladu, že k porušení povinnosti došlo omylem, jednorázově a je zřejmé, že v budoucnu se další porušení cenových předpisů nebude opakovat, účastník toto pochybení připustil a projevil lítost. K tomu v daném případě nedošlo. Přihlíží také k získanému majetkovému prospěchu, který činil 533 Kč, tedy došlo k předražení o 319 %. K námitce, že se správní orgán nezabýval majetkovými poměry účastníka, odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a konstatoval, že sankce má pro pachatele představovat negativní důsledek jeho protiprávního jednání, neboť jedine tak má požadovaný represivní a výchovný účel. Nadto žalobce v průběhu řízení nepředložil žádné doklady týkající se jeho majetkových poměrů a v průběhu řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by ukazovaly na likvidační výši uložené pokuty. Horní hranice uložené sankce je 1 000 000 Kč a sankci stanovenou ve výši 8 % z horní hranice sazby nelze v projednávaném případě považovat za likvidační. Z těchto všech důvodů žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil.

19. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkumu vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, dále jen „j. s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žalobce nepožadoval nařízení jednání a žalovaný se k tomuto postupu nevyjádřil, soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s.
20. Podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona o cenách *se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí správního deliktu tím, že nedodrží při prodeji úředně stanovenou cenu podle § 5 odst. 1 tohoto zákona.*
21. Podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách *se za správní delikt uloží pokuta ve výši jedno až pětinašobku nepřiměřeného majetkového prospěchu, jde-li vyčíslit, zjištěného za kontrolované období, nejvýše za dobu jeho posledních 3 let, nebo do 1.000.000 Kč, je-li výše nepřiměřeného majetkového prospěchu nižší než 1.000.000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) až f), odstavce 2 písm. a) nebo odstavce 3 písm. b) tohoto zákona. Podle § 3 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), může kontrolní orgán provádět před zahájením kontroly úkony,*

jejichž účelem je opatření podkladů pro posouzení, zda zahájit kontrolu. O těchto úkonech se pořídí záznam. Navazuje-li na tyto úkony kontrola, mohou sloužit skutečnosti takto získané jako podklad pro kontrolní zjištění.

22. Podle § 6 kontrolního řádu může kontrolní orgán k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu. Kontrolní orgán vystaví přizvané osobě pověření a poučí přizvanou osobu o jejích právech a povinnostech při účasti na kontrole. Práva a povinnosti kontrolované osoby a povinné osoby vůči přizvané osobě se řídí přiměřeně ustanoveními tohoto zákona o právech a povinnostech kontrolované osoby a povinné osoby vůči kontrolujícímu.
23. Podle § 12 kontrolního řádu obsahuje protokol o kontrole skutečnosti vztahující se k vykonané kontrole. Vždy však obsahuje alespoň označení kontrolního orgánu a kontrolujícího, označení ustanovení právního předpisu vymezujícího pravomoc kontrolního orgánu k výkonu kontroly, označení přizvané osoby, včetně důvodu jejího přizvání, označení kontrolované osoby, označení předmětu kontroly, kontrolní úkon, jímž byla kontrola zahájena, a den, kdy byl tento kontrolní úkon proveden, poslední kontrolní úkon předcházející vyhotovení protokolu o kontrole a den, kdy byl tento kontrolní úkon proveden, kontrolní zjištění, obsahující zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označení právních předpisů, které byly porušeny, včetně uvedení podkladů, z kterých tato kontrolní zjištění vycházejí, poučení o možnosti podat proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole námitky s uvedením lhůty pro jejich podání a komu se podávají, datum vyhotovení, podpis kontrolujícího.
24. Podle § 18 správního řádu protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, údaje umožňující identifikaci přítomných osob, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a jméno, příjmení a funkci nebo služební číslo oprávněné úřední osoby, která úkony provedla. Údaji umožňujícími identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.
25. Podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.
26. Podle § 21d odst. 4 písm. c) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, je při výkonu práce řidiče taxislužby řidič vozidla taxislužby, které je vybaveno taxametrem, povinen vydat cestujícímu doklad o zaplacení jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxametru obsahující předepsané náležitosti, pokud o doklad cestující požádá.
27. K prvnímu žalobnímu bodu je třeba nejprve uvést, že z hlediska posouzení porušení § 16 odst. 1 písm. b) zákona o cenách je podstatné jen zjištění, jakou částku řidič po cestujících požadoval a jaká částka mu byla zaplacená. Pro zjištění této skutečnosti je rozhodujícím důkazem svědecká výpověď, neboť řidičem skutečně požadovaná částka se může od částky uvedené na stvrzence lišit (shodně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č.j. 1 As 254/2016-39, ze dne 13. 9. 2016, č. j. 6 As 159/2016-40, z pozdější doby rozsudky ze dne 17. 10. 2018, č. j. 6 As 311/2017-41, a ze dne 29. 11. 2018, č. j. 7 As 393/2018-47). Obecně judikatura nepovažuje za problematickou praxi správních orgánů, „kdy kontrolní jízdu provedou externí pracovníci a jimi získané informace jsou použity ve správním řízení s osobou, již je porušení cenových předpisů kladeno za vinu“, přičemž „informace získané touto cestou zásadně mohou být dostatečným podkladem pro uložení sankce

podle zákona o cenách a obecně vzato je postup jejich získávání v souladu se základními principy správního řízení“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 11. 2005, č. j. 2 Afs 104/2005-81).

28. V projednávaném případě byli vyslechnuti dva ze čtyř cestujících, kteří absolvovali jízdu s žalobcem. Tito cestující shodně vypověděli, že jeli na trase ze Staroměstského náměstí na Pražský hrad a řidič po ukončení jízdy požadoval částku 670 Kč, která byla na taxamtru. Řidiči zaplatili částku 700 Kč, aniž by jim vrátil 30 Kč, které si i bez souhlasu cestujících ponechal jako spropitné. Dále potvrdili, že žalobce jim vydal ručně psanou stvrzenku, kterou po jejím předložení při výsledku ztotožnili. Svědci svými výpověďmi potvrdili údaje zaznamenané v Oznámeních a na ně navazujícím Protokolu o kontrole, o události vypovídali shodně a konzistentně. Žalobce v průběhu odvolacího řízení i v podané žalobě výpovědi zpochybňuje tvrzením, že otázky byly svědkům pokládány zavádějícím způsobem. Takové skutečnosti však ze správního spisu nevyplývají. Nad to, pokud žalobce zamýšlel svědkům položit otázky ověřující věrohodnost jejich výpovědi, mohl tak učinit při ústním jednáním, při kterém byli svědci vyslechnuti. K tomu se však bez omluvy nedostavil a tím se sám o své vlastní vůli vzdal práva svědky konfrontovat. Co se týče Oznámení, ta byla svědkům předložena až na konci výsledku a svědci pouze potvrdili, že jde o jimi sepsané Oznámení, přičemž ve správním řízení nebyly prokázány domněnky žalobce o tom, že si svědci tyto listiny fotili či jakkoliv jinak do nich před svým výsledkem nahlíželi. Předmětná kontrola není jedinou kontrolou, které se svědci účastnili, je proto logické, že před výsledkem došlo k jejímu připomenutí. Tento postup prvostupňového orgánu nelze považovat za nezákonný, k jinému spisovému materiálu svědci před výsledkem přístup neměli (k tomu srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 316/2017-43).
29. K druhému žalobnímu bodu, v kterém žalobce namítá vadnost Protokolu o kontrole, soud uvádí, že jde o zcela obecnou námitku, kterou vypořádá v obecné rovině. Obsah kontrolního protokolu je upraven v § 12 kontrolního řádu a opravné prostředky - námitky, které může kontrolovaná osoba podat, včetně postupu při jejich vyřizování v § 13 a § 14 citovaného zákona. Z Protokolu o kontrole je zřejmé, že obsahuje všechny náležitosti podle § 12 odst. 1 kontrolní zákona a byl sepsán ve lhůtě stanovené odst. 2 citovaného ustanovení. Posledním kontrolním úkonem vyplývajícím ze správního spisu bylo pořízení výpisů z centrálního registru dopravců a výpisu z registru řidičů ze dne 6. 5. 2015. Protokol o kontrole byl sepsán dne 7. 5. 2015. Vadu přezkoumávaného rozhodnutí nemůže založit skutečnost, že na straně 10 pod písmenem g) žalovaný uvedl, že posledním úkonem kontrolního orgánu bylo pořízení výpisu z centrálního registru dopravců ze dne 19. 3. 2015, když ze správního spisu vyplývá, že jde o zřejmou chybu v psaní, neboť správní spis obsahuje výpis z centrálního registru dopravců právě ze shora uvedeného data 6. 5. 2015. Žalobce byl řádně v Protokolu o kontrole poučen o možnosti podat podle § 13 odst. 1 kontrolního řádu námitky. Tohoto práva v zákonné lhůtě využil a správní orgán tyto námitky, v souladu s kontrolním řádem, dopisem ze dne 26. 6. 2015 vypořádal a vyhotovil Dodatek protokolu ze dne 24. 6. 2015, jenž opět obsahuje řádné poučení. Žalobce svého práva nevyužil. Vzhledem k shora uvedenému postupu, soud nemá důvod nepovažovat Protokol o kontrole a Dodatek protokolu za dokumenty shrnující celkový průběh kontroly a zachycující kontrolou zjištěný stav.
30. K dílčí námitce týkající se nedostatečně prokázaného skutkového stavu je třeba uvést, že kontrola, jak vyplývá z Protokolu o kontrole, proběhla ihned po ukončení jízdy, neboť

byla zahájena dne 22. 4. 2015 v 14:20 hodin s tím, že z Oznámení vyplývá, že cestující vystoupili z vozidla v 14:16 hodin téhož dne. Nadto kontrolní řád nijak nespecifikuje, kdy má proběhnout kontrola, navazuje-li na úkony, jejichž účelem je opatření podkladů pro posouzení, zda zahájit kontrolu. Kontrola byla provedena bezprostředně po ukončení jízdy figurantů.

31. Ze správního spisu je zřejmé, že Protokol o kontrole byl sepsán na základě kontrolních zjištění, které jsou shrnuty v Oznámeních, zjištění vyplývajících z výpisu z Registru řidičů, výpisu z Centrálního registru dopravců a ověření vzdálenosti přepravy. Dodatek protokolu byl sepsán na základě vypořádaných námitek žalobce k Protokolu o kontrole a obsahuje označení čtvrté přepravované osoby a upřesnění podrobností ke kontrolnímu zjištění tak, aby z něho jednoznačně vyplývalo, co cestující sdělili kontrolorovi po ukončení přepravy, jakož i to, že kontrolorovi byl předložen záznam o přepravě pořízený jako výstup z tiskárny taxametu č. 836 na celkovou cenu za přepravu ve výši 67 Kč.
32. K námitce směřující k nepřítomnosti žalobce při sepisování Protokolu o kontrole a jeho Dodatku soud odkazuje na kontrolní řád, který takovou povinnost kontrolorovi nestanoví. Kontrolovaná osoba se může zúčastnit kontrolních úkonů při výkonu kontroly na místě kontroly (§ 9 kontrolního řádu) a stejnopis protokolu se doručuje kontrolované osobě (§ 12 kontrolního řádu). Není tedy pochybením, že žalobce nebyl sepisu Protokolu o kontrole přítomen. Žalobci byly oba protokoly řádně doručeny a byl poučen o možnosti podat proti nim námítky.
33. Nelze se ztotožnit ani s námitkou žalobce, že se správní orgány nevypořádaly se všemi jeho námitkami, neboť ty byly vypořádávány v souladu s kontrolním i správním řádem s ohledem na všechny skutečnosti, které v jednotlivých fázích řízení namítal.
34. Soud neshledal důvodnými ani námítky žalobce uvedené *ve třetím žalobním bodu*, které se ve svém souhrnu týkají nedostatečně zjištěného stavu věci, resp. hodnocení důkazů. Soud shledává správnou argumentaci žalovaného, že Oznámení není samo o sobě důkazem o tom, v jaké výši bylo jízdné požadováno a zapláceno a ani tom, že řidič vozidla taxislužby měl řádně fungující a zapnutý taxametr, který po jízdě vytiskl bezvadný záznam o přepravě. Tyto skutečnosti totiž nevylučují, že fakticky požadoval po cestujících vyšší než zákonem stanovené jízdné. Oznámení tedy rozhodujícím a objektivním důkazem není a ani sám správní orgán ho za takovýto důkaz nepovažoval. Při prokazování výše požadované a zaplacené ceny jízdného vycházel z dalších důkazů, které hodnotil každý zvlášť a ve vzájemných souvislostech, a to zejména ze svědeckých výpovědí. Neprovedení důkazu výsledkem kontrolního pracovníka bylo úvahou správního orgánu, který v rámci své pravomoci zvažuje, který z důkazů provede. Nadto provedení tohoto důkazu nebylo v žádné fázi správního řízení žalobcem navrženo a ani v žalobě žalobce nevysvětluje, k prokázání jaké konkrétní skutečnosti by provedení mělo vést, když kontrolní pracovník se jízdy nezúčastnil.
35. K nedostatečné identifikaci cestujících, nijak neprokázané skutečnosti, že tito byli zaměstnanci prvostupňového orgánu a byli seznámeni s problematikou taxislužby, a jejich pochybení spočívající v nepoužití úředního jazyka, se soud ztotožňuje s úvahou žalovaného, že jízda figurantů byla úkonem předcházejícím kontrole podle § 3 kontrolního řádu, kontrola je zahájena podle § 5 kontrolního řádu až následně předložením pověření ke kontrole kontrolované osobě. Co se týče identifikace cestujících, soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 254/2016-39, podle

něhož ze spisu „*musí plynout, že předvolané svědkyně jsou tytéž osoby, které byly jako cestující přítomny při přepravě vozidlem taxi, během níž bylo zjištěno porušení cenových předpisů*“. Tyto skutečnosti ze spisu jasně vyplývají. V závěru Oznámení, která byla sepsána ihned po provedení přepravy, jsou uvedena jména cestujících a jejich osobní čísla jako zaměstnanců prvostupňového orgánu. Tato jména odpovídají jménům svědků vyslechnutých při jednání dne 23. 9. 2015, která jsou uvedena v Protokolu o výsledku svědka včetně jeho identifikačních údajů. V průběhu výsledku svědci svá Oznámení ze dne 22. 4. 2019 identifikovali jako jimi sepsaná oznámení. Lze uzavřít, že svědci byli ve spise dostatečně identifikováni tak, aby nemohli být zaměněni s jinou osobou. Na tuto skutečnost nemůže mít vliv, v jakém vztahu jsou uvedení svědci ke kontrolnímu orgánu, neboť v průběhu správního řízení nebyli vyslýcháni jako zaměstnanci správního orgánu, ale jako svědci, čemuž odpovídá i poučení, které jim bylo dáno před zahájením výsledku a o němž prohlásili, že mu porozuměli, což stvrdili svým podpisem.

36. K dílčí námitce použití cizího (anglického) jazyka figuranty soud shledává legitimní důvod žalovaného, že je tak činěno proto, neboť k předražení maximálních cen osobní taxislužby dochází ve velké míře vůči cizincům. Soud opakuje, že jízda figurantů nebyla kontrolním úkonem, ale úkonem předcházejícím kontrole podle § 3 kontrolního řádu. Až na základě jejího vyhodnocení správní orgán rozhodne, zda kontrolu zahájí. I při tomto úkonu je nutno zohlednit povahu a efektivitu konkrétní kontroly, aby bylo dosaženo jejího cíle, který není prioritně represivní, ale plní i funkci dohledu nad dodržováním stanovených pravidel. V tomto případě se tato funkce kontroly promítla i v její formě, která obsáhla použití cizího jazyka, což není v rozporu s kontrolním řádem. Pokud jde o porozumění cizímu jazyku žalobcem, je zřejmé, že žalobce vyrozuměl, kam chtějí figuranti přepravit; dorozumívání v angličtině nemohlo mít žádný vliv na cenu, která se zobrazovala na taxamtru a byla na konci přepravy žalobcem požadována.
37. K námitce směřující proti vyhotovení Oznámení figuranty ze správního spisu nevyplývají domněnky žalobce, že tato oznámení byla sepsána ve spolupráci s kontrolním pracovníkem, když o tom nesvědčí ani žalobcem předložená fotografie, na které absentuje datum jejího pořízení a není z ní zřejmé, že fotografovanými osobami jsou figuranti a kontrolní pracovník, kteří sepisují Oznámení po jízdě s žalobcem. Ze správního spisu nevyplývají ani domněnky žalobce o tom, že by si figuranti pořizovali fotografie Oznámení, anebo do něj nahlíželi před výsledkem. K počtu přepravovaných osob soud odkazuje na již řečené ohledně sepsání Protokolu o kontrole a jeho Dodatku protokolu. Soud připomíná, že proti Dodatku protokolu žalobce nepodal námitky a pro hodnocení daného správního deliktu (dnes přestupku) není důležité, kolik osob bylo žalobcem přepravováno, neboť Oznámení sepsané figuranty není, jak bylo již shora uvedeno, důkazem o tom, v jaké výši bylo jízdné požadováno a zapláceno. Objektivním důkazem při prokazování této skutečnosti jsou všechny důkazy získané ve správním řízení, zejména svědecké výpovědi. K osobě paní M. soud pro úplnost uvádí, že z Oznámení vyplývá, že tato osoba se přepravy zúčastnila a byla vyslechnuta, když její identifikační údaje jsou uvedeny v protokolu o výsledku svědka, při které mimo jiné i ztotožnila své Oznámení.
38. K námitce nedostatečného vyhodnocení kamerového záznamu, soudu nezbyvá než konstatovat, že žalobce v žalobě nespecifikoval, které konkrétní skutečnosti měly být tímto kamerovým záznamem prokázány. Lze však shrnout, že z tohoto záznamu nevyplývají žádné pro věc samou relevantní skutečnosti, neboť z něj zejména není zřejmé datum jeho pořízení, vozidlo, v kterém byl pořízen, osoba řidiče ani osoby cestujících.

Obsahuje jen pohled na ruku řidiče, řadicí páku, rádio a taxametr, na kterém se na konci jízdy objevují čísla 6, 7, 0, 0, aniž by bylo možno identifikovat, zda jde o desetiny, sta či tisíce a posléze ruka (zřejmě spolucestujícího), která řidiči podává bankovku v ruličce bez možnosti identifikace její hodnoty a ruka řidiče vracející peníze. Lze tedy uzavřít, že tento kamerový záznam neprokazuje žalobcem uvedené tvrzení, že kontrolní jízda dne 22. 4. 2015 je v Oznámeních a Protokolu o kontrole a jeho Dodatku popsána nepravdivě.

39. *K čtvrtému žalobnímu bodu, v kterém žalobce namítá postavení osob, které provedly jízdu jako figuranti, soud předesílá, že se jedná o výklad § 6 odst. 1 kontrolního řádu, podle něhož kontrolní orgán může k účasti na kontrole v zájmu dosažení jejího účelu přizvat fyzickou osobu (dále jen „přizvaná osoba“). Soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného uvedenou v napadeném rozhodnutí ad 4), že skutečnost, zda cestující osoby, které uskutečnily kontrolní jízdu, byly v pracovním poměru k správnímu orgánu, případně, zda byly v jiném smluvním poměru k němu nebo nebyly-li v žádném vztahu k němu, nehraje v posuzovaném případě roli, a odkazuje na usnesení Ústavního soudu III. ÚS 515/19 ze dne 12. března 2019, v kterém k výkladu § 6 odst. 1 kontrolního řádu Ústavní soud zaujal následující stanovisko: „V podstatě šlo o výklad toho, jaké úkony a jakým způsobem může přizvaná osoba činit v rámci svého přizvání k účasti na kontrole. Odůvodnění, že kontrolní jízdu jako první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházející předložení pověření ke kontrole, mohou přizvané osoby činit bez účasti kontrolující osoby, považuje Ústavní soud za racionální a mající oporu v textu zákona. Jde o výklad dostatečně odůvodněný zájmem na tom, aby nebyly prvotní úkony kontroly prozrazeny.“ V projednávaném případě byli zaměstnanci prvostupňového orgánu pověřeni ke konkrétní činnosti – vykonání předmětné jízdy, přičemž i z důvodové zprávy k ustanovení § 6 odst. 1 vyplývá, že kontroly se vedle kontrolujících mohou zúčastnit i jiné osoby, a to i zaměstnanci správního orgánu. Rozhodnutí, zda a jaké osoby budou ke kontrole přizvány, závisí zcela na správním uvážení kontrolního orgánu. Jedinou podmínkou je vazba jejich účasti na splnění účelu kontroly. Jde tedy o širokou pravomoc správního orgánu dosáhnout účelu kontroly ve vztahu k její efektivitě. Ze shora uvedeného vyplývá, že argument žalobce, že figuranti vykonávali jízdu v rámci své pracovní činnosti, není relevantní.*
40. *K dílčí námitce týkající se výsledku figurantů v rámci ústního projednání přestupku soud neshledal, že by výsledek byl veden v rozporu s § 55 správního řádu, neboť předestření situace, ke které má svědek vypovídat je zcela běžným postupem v rámci svědeckých výpovědí a slouží pouze k základní orientaci svědka, má-li vyslyšající vědomost o tom, že svědek prožil více podobných situací, které by mohl zaměnit. V tomto postupu správního orgánu nelze shledávat návod k výpovědi. Svědci shodně popsali průběh jízdy a vypověděli, že po ukončení jízdy byla na taxamtru částka 670 Kč, žalobci bylo placeno tisíci korunovou bankovkou, načež jim vrátil 300 Kč a svévolně, bez toho aniž by ho cestující vyzvali, si ponechal částku 30 Kč. Oba správní orgány řádně odůvodnily věrohodnost výpovědi svědků, její konzistenci a shodnost v zásadních bodech, jak již bylo z výše uvedeno. Případná není ani námitka, že svědci mohli nahlédnout do Oznámení, když tato skutečnost nijak ze správního spisu nevyplývá. Pouze z protokolu o výpovědi svědků vyplývá, že tento jim byl předložen na konci jejich výpovědi, aby potvrdili jeho sepsání. Pokud zamýšlel žalobce svědkům pokládat otázky, mohl se zúčastnit ústního projednání přestupku, na které byl řádně předvolán. Nepřípadná je také námitka, že žalobci nebylo předloženo vyúčtování finančních prostředků sloužících ke kontrolní jízdě figurantů, neboť řešení vyúčtování je interním postupem správního orgánu a nemá vliv na nyní projednávanou věc.*

41. Lze tedy shrnout, že zjištění obou správních orgánů, která jsou obsažena v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí, mají podporu v předloženém správním spisu, z kterého jednoznačně vyplývá, že dne 22. 4. 2015 čtyři figuranti - zaměstnanci prvostupňového orgánu, si okolo 14 hodiny anglickým jazykem smluvili přepravu vozidlem taxislužby provozované žalobcem ze Staroměstského náměstí na Pražský hrad. Po ukončení jízdy žalobce za tuto službu vyúčtoval částku 670 Kč, která byla také zobrazena na taxametru vozidla, byla mu dána bankovka ve výši 1 000 Kč a řidičem bylo vráceno 300 Kč, aniž by figuranti projevili vůli dát spropitné ve výši 30 Kč. Celkově tedy řidič přijal částku 700 Kč, což také vyplývá ze svědecké výpovědi dvou z figurantů. Obsahem spisu je pak účtenka, kterou žalobce figurantům vydal na 700 Kč, přičemž tato účtenka obsahuje neexistující obchodní jméno, IČO i sídlo podnikání žalobce. Po ukončení jízdy byla ihned zahájena kontrola, při které řidič kontrolorovi předložil účtenku na 67 Kč obsahující jeho obchodní jméno, sídlo a IČO, která je také obsahem správního spisu. Kontrolní orgán poté pokračoval shora popsáním způsobem v kontrolním řízení, které vedlo k vydání prvostupňového rozhodnutí, a na základě odvolání žalobce, i napadeného rozhodnutí.
42. K *pátému žalobnímu bodu*, který se týká výše uložené pokuty a zahrnuje i námitku, že správní orgán nezjišťoval žalobcovy majetkové, osobní a rodinné poměry s tím, že výše uložené pokuty neodpovídá sankcím udělovaným v obdobných případech, soud uvádí, že žalobce v rámci správního řízení nikdy neuvedl, že by u něj mohl být dán zvláštní důvod, aby správní orgány zjišťovaly jeho majetkové, osobní a rodinné poměry. V napadeném rozhodnutí se s touto námitkou žalovaný podrobně vypořádal a uvedl, že ani k odvolání žalobce nepředložil doklady týkající se jeho omezených majetkových poměrů, což koresponduje s obsahem správního spisu. V tomto bodě lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-33, v kterém je uvedeno: *„Bude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost.“*. Z výše uvedeného nelze dovodit než to, že se předpokládá osobní zainteresovanost účastníka řízení a jeho součinnost, které jsou podmínkou toho, aby správní orgán dostatečně věrohodným způsobem zjistil majetkové, osobní a rodinné poměry účastníka řízení, z kterých by mohl dovodit, že pokuta by mohla být pro účastníka řízení likvidační. Správní orgány nepochybily, nezjišťovaly-li uvedené poměry z vlastní iniciativy. Odůvodnění uložené sankce uvedená v obou rozhodnutích shledává soud dostatečnými, neboť správní orgány přihlédly zejména k závažnosti správního deliktu, procentuální výši předražení poskytnuté služby a zdůraznily, že její výše musí být taková, aby znamenala citelný postih, který by motivoval žalobce správní delikt neopakovat.
43. K uplatnění moderačního práva soudu je nutné nejprve uvést, že jde o právo výjimečné, které má místo jen tam, kde je postih nepřiměřený a jeho nižší výše by splnila svůj účel. Žalobce až spolu s podanou žalobou doložil některé své doklady prokazující osobní a výdělkové poměry, a to čestné prohlášení žalobce, daňové přiznání žalobce za rok 2015, výpis z účtu X a Dodatek ke smlouvě o hypotečním úvěru s X. Takovéto prokázání nepříznivých majetkových poměrů žalobce má soud za nedostatečné, neboť svědčí o majetkových poměrech podnikatele v jednom roce a nelze z nich dovodit žalobcovy příjmy z podnikatelské aktivity v širších souvislostech. Nad to žalobce předložil pouze listiny svědčící o jeho závazcích, ale nepředložil takové listiny, které by vypovídaly o jiném majetku žalobce, jako jsou nemovitosti, motorová vozidla, úspory, cenné papíry či příjmy

jeho domácnosti, nezmínil se o svých osobních poměrech, výdajích a závazcích. K získání celkového obrazu o jeho finanční situaci je nutné poměřovat jak příjmy, tak výdaje. Na tomto místě soud poukazuje na skutečnost zmíněnou již žalovaným v napadeném rozhodnutí, tj. že v projednávaném případě došlo k předražení o 319 %, pokuta byla uložena na spodní hranici zákonného rozmezí sazby, když horní hranice pokuty za předmětný správní delikt (dnes přestupek) je stanovena na 1 000 000 Kč. Toto hodnocení odpovídá i judikatuře, např. v rozsudku ze dne 21. 8. 2003, sp. zn. 6A 96 /2000 Nejvyšší správní soudu uzavřel, že se o zjevně nepřiměřenou výši sankce nejedná v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí. Je tedy zřejmé, že správní orgán neuložil pokutu v excesivní výši tak, aby zcela zlikvidoval podnikatelskou činnost žalobce, ale ve výši, která znatelným způsobem žalobce zasáhne tak, aby v tomto společensky velmi nebezpečném správním deliktu nepokračoval.

44. Podle § 78 odst. 2 s. ř. s. *rozhodl-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odst. 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud, případně vlastním dokazováním, v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.* Ve vztahu k napadenému rozhodnutí nelze učinit úvahu, že by byl trest uložen v nepřiměřené výši. Nebyla tedy splněna jedna ze zákonem vyžadovaných podmínek pro užití moderačního práva soudu a návrhu žalobce nebylo možno vyhovět. Ve vztahu k dopadům pokuty do majetkové sféry žalobce soud upozorňuje na již žalobci dané poučení správním orgánem ohledně možnosti si požádat o rozložení úhrady pokuty do splátek v souladu s § 156 a § 160 odst. 1 daňového řádu až na dobu šesti let. Žalobce má tedy k dispozici ještě další zákonné korekce dopadů sankce.
45. Soud doplňuje, že změna zákona o cenách v důsledku přijetí zákona č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, neobsahuje pro žalobce úpravu příznivější oproti právní úpravě, podle které rozhodoval žalovaný.
46. Ze shora uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí, a proto podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl. S ohledem na shora uvedené soud nevyhověl návrhu žalobce na upuštění nebo snížení uložené sankce, neboť ji neshledal zjevně nepřiměřenou s odkazem na § 78 odst. 2 s. ř. s. a contrario.
47. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. prosince 2019

JUDr. Jan Ryba v. r.
předseda senátu